

ВНУТРІШНЬООСОБИСТІСНИЙ КОНФЛІКТ У СТУДЕНТІВ: СУЧАСНЕ ОСМИСЛЕННЯ

У статті розкрито суть понять «внутрішньоособистісний конфлікт», «студентський вік»; висвітлено види внутрішньоособистісних конфліктів; виділено особливості внутрішньоособистісних конфліктів у студентів. Установлено, що внутрішньоособистісний конфлікт є одним із самих складних психологічних конфліктів, який панує у внутрішньому світі людини.

Ключові слова: внутрішньоособистісний конфлікт, студенти, студентський вік, самоактуалізація, заклад вищої освіти.

В статті раскрыта суть понятий «внутриличностный конфликт», «студенческий возраст»; отражены виды внутриличностных конфликтов; выделены особенности внутриличностных конфликтов у студентов. Установлено, что внутриличностный конфликт является одним из самых сложных психологических конфликтов, который доминирует во внутреннем мире человека.

Ключевые слова: конфликты, внутриличностный конфликт, студенты, студенческий возраст, самоактуализация, заведение высшего образования.

Постановка проблеми. Нині в глобалізаційних і євроінтеграційних умовах відбуваються реформи і в закладах вищої освіти України. Відповідно освітні зміни впливають на розвиток особистості студента. Дана проблема є актуальною, тому що саме студентський вік характеризується різними особливостями: соціальними ролями, відповідальністю (юридичною та економічною), здобуттям вищої освіти та опануванням професією. І знання цих особливостей дозволяє зрозуміти сутність особистості кожного студента та своєчасно надати йому психологічну допомогу у визначенні свого життєвого шляху. Студентський вік – це період пізньої юності або ранньої дорослості. У студентському віці найбільше проявляються внутрішньоособистісні конфлікти. Вони є найскладнішими, бо відбуваються у внутрішньому світі людини. Студент повинен усвідомлювати зміни, що відбуваються в ньому, також мати свою думку, свої оцінки, погляди на різні життєві ситуації, своє ставлення і свій власний вибір життєвого спрямування.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Окремі аспекти досліджуваної проблеми розглядали у своїх працях вітчизняні психологи: конфлікт між людськими емоціями, біологічними потребами і соціальними нормами (З. Фрейд); конфлікт між «Я-концепцією» й ідеальним «Я» (К. Роджерс); конфлікт між прагненням до самореалізації і реальним результатом (А. Маслоу); конфлікт між

елементами внутрішньої структури особистості, між її мотивами (А. Леонтьєв).

Сучасні українські вчені у своїх публікаціях порушували дану проблему: різні підходи до розуміння внутрішньоособистісного конфлікту (О. Чала); сутність внутрішньоособистісного конфлікту індивіда (І. Булах, Ю. Гріненко та ін.); теоретичний аналіз категорій «внутрішньоособистісний конфлікт» та «гармонія особистості» (Л. Любіна, М. Тимофієва та ін.) [1; 3; 9; 10].

Аналіз психолого-педагогічної літератури з окресленої проблеми засвідчив, що, не дивлячись на ряд теоретичних і прикладних досліджень про внутрішньоособистісні конфлікти, проблема внутрішньоособистісних конфліктів у студентів є малодослідженою.

Мета статті – розкрити особливості внутрішньоособистісних конфліктів у студентів.

Для досягнення мети використано такі **методи дослідження:** загальнонаукові (психологічний аналіз, синтез, узагальнення, ретроспективний, хронологічний) є основою вивчення внутрішньоособистісних конфліктів у студентів; проблемно-генетичний забезпечив ретроспективне висвітлення видів внутрішньоособистісних конфліктів; структурний сприяв розробці структури статті; термінологічний аналіз спеціальної літератури забезпечив визначення окремих термінів нашої статті в психологічному аспекті; порівняльно-зіставний дозволив виділити особливості внутрішньоособистісних конфліктів у

студентів, а також сформулювати відповідні висновки.

Виклад основного матеріалу.

Розкриємо поняття, якими будемо оперувати в нашій статті, «внутрішньоособистісний конфлікт», «студентський вік». Внутрішньоособистісний конфлікт тлумачиться як конфлікт всередині психологічного світу особистості, який представляє собою зіткнення її протилежно спрямованих мотивів (потреб, інтересів, цінностей, цілей, ідеалів). Поняття «студентський вік» інтерпретується як надзвичайно важливий період становлення «Я-концепції» як ядра особистості.

Внутрішньоособистісним конфліктам властиві деякі особливості:

- невідповідність структурі конфлікту;
- специфічність форм протікання і прояву (протікає у формі тяжких переживань, супроводжується страхом, депресією, стресом, спричиняє невроз);
- латентність (його не завжди легко визначити, часто людина навіть сама не знає, що перебуває в стані конфлікту) [7].

Розрізняють такі види внутрішньоособистісних конфліктів:

1. Зіткнення бажань особистості і дійсності, яка їх не задовольняє. Потреби особистості можуть протистояти один одному і спонукати до різних дій.

2. Суперечності ставлень всередині особистості, яка виходить із дилем в моральних категоріях.

3. Боротьба принципових установок, заборон, норм із конкретно-особистісними відношеннями.

4. Зіткнення можливостей людини і вимог діяльності [10, 8; 5].

Розкриємо основні причини внутрішньоособистісних конфліктів: внутрішні причини, які спричинені самою особистістю; зовнішні причини, які обумовлені положенням особистості в соціальній групі; зовнішні причини, які зумовлені положенням особистості в суспільстві.

Серед основних внутрішніх протиріч виділяють:

- протиріччя між потребою і соціальною нормою;
- протиріччя мотивів, інтересів і потреб (і на дискотеку хочеться, і до семінарів треба підготуватися);
- протиріччя соціальних ролей;

– протиріччя соціальних цінностей і норм (як поєднати християнську заповідь «не вбий» із потребою захищати батьківщину).

Зовнішні причини внутрішньоособистісного конфлікту, які зумовлені положенням особистості в групі, можуть бути: фізичні перешкоди, які не дають можливості задовольнити основних потреб; відсутність об'єкту, який необхідний для задоволення потреби; біологічні обмеження; соціальні умови.

На рівні організації зовнішні причини, які викликають конфлікт, можуть бути представлені такими видами протиріч:

1) протиріччя між високою відповідальністю і недостатніми правами для її реалізації;

2) протиріччя між жорсткими вимогами за строками і якості виконання завдання і поганими умовами праці;

3) протиріччя між виробничими вимогами, нормами і традиціями в організації з однієї сторони і особистісними цінностями з іншої;

4) протиріччя між прагненнями до творчості, кар'єри, самоствердження і можливостями реалізації цього в рамках організації;

5) протиріччя між прагненням до отримання прибутків і моральними нормами.

Зовнішні причини внутрішньоособистісного конфлікту, що обумовлені положенням особистості в суспільстві, пов'язані із макросистемою і коріняться в характері суспільного устрою, соціальної структури суспільства, його політичного, економічного життя (протиріччя між стимулюванням потреб і фактичними перепонами на шляху до їх задоволення; протиріччя між проголошеною свободою людини і всіма її фактичними обмеженнями) [10].

Висвітимо про підхід З. Фрейда до внутрішньоособистісного конфлікту. Внутрішньоособистісний конфлікт сприяє розвитку особистості. Проте у зіткненні протилежних сил неможливо визначити наслідки цього зіткнення. Особистість може йти шляхом їх пригнічення, може зануритися в безодню душевної боротьби, втягнувши своїх близьких у конфліктні стосунки.

За З. Фрейдом внутрішній світ людини включає три інстанції: «Воно» (Id), «Я»

(Eho), «Над-Я» (Super-Eho). Ці складові керовані різними принципами: «Воно» – принципом задоволення, «Я» – принципом реальності, «Над-Я» – принципом належності [6, 80].

На думку З. Фрейда, в основі людської поведінки лежать потреби, які неможливо усунути: потяг неможливо заборонити, його слід визнати і знайти йому відповідну форму задоволення. «Воно», за Фрейдом, створене примітивними бажаннями, інстинктами, біологічними спонуканими. «Я» – це розумна інстанція, яка базується на принципові реальності. «Я» з'являється внаслідок контактів особистості із зовнішнім світом, розмежує внутрішнє й зовнішнє, суб'єктивне й об'єктивне, бажане й реальне. «Над-Я» – це цензурна інстанція, яка базується на принципові реальності і уявленні про соціальні норми, цінності, вимоги, які суспільство висуває до особистості. «Над-Я» є совістю особистості. Все те, що моральне, то має бути пошановане, а хибне – покаране і відкинуте [6, 81].

Зауважимо, що типовими негативними наслідками нерозв'язаного внутрішньоособистісного конфлікту є:

- порушення пристосування особистості до діяльності;
- дезінтеграція особистості (порушення сфери спілкування);
- дезінтеграція нервової діяльності (порушення саморегуляції) [10, 9].

Варто зазначити і про концепцію внутрішньоособистісного конфлікту американського психолога А. Маслоу. Згідно з його поглядами, мотиваційну структуру особистості утворює ряд ієрархічних потреб:

- 1) фізіологічні потреби;
- 2) потреби в безпеці;
- 3) потреби в коханні;
- 4) потреби в повазі;
- 5) потреби в самоактуалізації.

Найвищою є потреба – потреба в самоактуалізації, тобто в реалізації здібностей і талантів людини. Вона виражається в тому, що людина прагне бути тим, ким вона може стати, але це їй не завжди вдається. Самоактуалізація присутня у більшості людей, але лише у деякого вона є повністю реалізованою. Цей розрив між прагненням до самоактуалізації і реальним результатом і лежить в основі внутрішньоособистісного конфлікту [7].

Студентська молодь є об'єктом широких психологічних досліджень як за кордоном, так і в нашій країні. Головна причина інтересу дослідників до студентства пов'язана із зростанням соціально зумовлених вимог до якості підготовки фахівців. Студент вузу постає як одна із найважливіших постатей майбутнього суспільства, його прогресивного розвитку та демократичних перетворень.

Термін «студент» латинського походження, у перекладі українською мовою означає той, хто ретельно працює, тобто той, хто опановує знання. У нормативному документі Законі про вищу освіту зазначено, що студент – особа, зарахована до закладу вищої освіти з метою здобуття вищої освіти ступеня молодшого бакалавра, бакалавра чи магістра.

У складних умовах нашого сьогодення студенти часто не впевнені у своєму майбутньому, нерідко переживають негативні емоційні стани та внутрішньоособистісні конфлікти.

Зауважимо, що роки навчання у закладах вищої освіти України є важливим етапом у професійному становленні особистості. В цей період починається засвоєння професійної ролі. Первинна професійна адаптація. Майбутній фахівець у своєму розвитку проходить шлях від початкового інтересу і загального позитивного ставлення до професії, до оволодіння професійними знаннями, усвідомлення змісту і цілей професійної діяльності, засвоєння професійної етики, формування системи професійних ставлень – позиції професіонала, знаходження своєї «професійної ніші», індивідуальної професійної ролі. Всі ці процеси продовжать розвиток у реальній професійній діяльності, але починаються і формуються вони саме в ході навчання в системі професійної освіти [4].

Виділимо особливості студентського віку: знання студента оцінюють викладачі, він мусить освоїти певну навчальну програму, виконує домашні завдання і складає іспити. Майбутня професійна роль для більшості студентів, особливо денної форми навчання, є новою і незнайомою. У спрямуванні на отримання професійних знань ці ролі збігаються, але між ними є суттєва відмінність у критеріях оцінки знань і умінь.

Саме в студентському віці досягають максимуму свого розвитку не тільки фізичні, а й психічні властивості та процеси: сприймання, увага, пам'ять, мислення, мовлення, емоції та почуття. Б.Г. Ананьев вважав, що цей період найсприятливіший для навчання та професійної підготовки [8].

Підкреслимо, вирішення внутрішньоособистісних конфліктів насамперед залежить від самого студента, від здібності та можливості жити у згоді з самим собою та оточуючим середовищем. Внутрішньоособистісні конфлікти можуть мати для особистості та оточуючих її людей як негативні, так і позитивні наслідки. Якщо вихід з конфлікту не знайдений, то внутрішня напруга продовжує посилюватися. Коли ріст напруги перевищує визначену порогову величину, то відбувається психологічний вибух і студент опиняється вибитий з душевної рівноваги. В такому стані він не здатний справлятися з проблемою. Негативні наслідки конфлікту сприяють виникненню стресу, неврозів, загальною психологічною придушеністю студента або великою агресивністю, яка може бути направлена на об'єкти, які не мають ніякого відношення до конфлікту. Позитивний ефект конфлікту: збільшується привабливість ще недоторканої мети; наявність перепон допомагає мобілізації сили та засобів для їх подолання; внутрішньоособистісний конфлікт сприяє адаптації та самореалізації особистості в складних умовах та підвищенню стресостійкості організму; позитивно вирішені проблеми закаляють характер, формують сміливість у поведінці особистості [4; 7].

У період навчання у закладах вищої освіти актуалізуються внутрішньоособистісні конфлікти професійного самовизначення, характерні для стадій оптації, професійної підготовки і профадаптації. Сторонами цих конфліктів є різні складові структури особистості і вони обумовлені такими факторами:

1) неузгодженістю складових спрямованості: протиріччями між соціально-професійними експектаціями та професійною дійсністю, між мотивами професійного росту, успіху і матеріального благополуччя, між високим рівнем домагань і самоповагою, між несвідомими мотивами (прагнення до влади, підпорядкування) і ціннісними орієнтаціями та ін;

2) розбіжністю характеру професійної діяльності та рівня професійної

компетентності, що породжує внутрішньоособистісні конфлікти між усвідомленою необхідністю у підвищенні кваліфікації та недостатньою професійною активністю, між незадоволеністю змістом праці і небажанням змінити професію, між відсутністю перспектив кар'єри і рівнем професійної компетентності та ін.

Крім конфліктів професійного самовизначення студентів властиві й інші види внутрішньоособистісних конфліктів.

Внутрішньоособистісні конфлікти студентів, що виникають у ціннісно-смысловій сфері. Конфлікти, що виникають внаслідок неузгодженості між значимістю таких життєвих цінностей, як власне здоров'я, сімейне життя і матеріальна забезпеченість і доступністю цих цінностей. Крім того, індикаторами внутрішньоособистісних конфліктів студентів виступають суперечності між «Я-реальним» і «Я-ідеальним», високий рівень тривожності прояву агресивності та фрустрації. Ці показники можуть бути емпіричними референтами внутрішньоособистісних конфліктів та виступати як індикатори їх виміру [2].

На початкових етапах професійного становлення студентів відбуваються серйозні зміни Я-концепції, неузгодженість елементів якої виступає фактором внутрішньоособистісної конфліктності. Виділяють дві групи компонентів Я-концепції: структурні (повнота, провідна форма представлених у ній відносин суб'єкта, узгодженість, широта) і змістовно-психологічні (суб'єктно-об'єктна віднесеність, прийняття-неприйняття себе як професіонала) характеристики [2; 5].

Виокремлюють основні способи розв'язання внутрішньоособистісних конфліктів:

– витіснення – процес, в результаті якого важкі для особистості думки, спогади, переживання «виганяються» із його свідомості в сферу підсвідомого;

– сублимація – переведення психічної енергії в інші сфери більш високі, зокрема: заняття певним видом мистецтва, спортом, музикою;

– регресія – повернення індивіда до ранніх дитячих форм поведінки. Вона передбачає відхід від реальності і повернення до такої стадії розвитку, в якій переживалося почуття задоволення. Тобто «впадання в дитинство»;

Питання психології

– раціоналізм – самовиправдання своїх проступків та дій;

– проєкція – свідоме чи несвідоме перенесення власних почуттів, станів, які є небажаними для особистості на інших, приписування негативних якостей іншим, критика інших;

– ейфорія – показне задоволення, радість, які зовсім є недоречними в даній ситуації, «сміх через сльози»;

– номадізм – часті кардинальні зміни місця проживання, місця роботи, сімейного положення;

– компроміс – коли особистість робить вибір в користь певного варіанта і приступає до його реалізації;

– заміщення – а) заміщення об'єкту – це перенесення негативних почуттів з одного об'єкта, який їх викликав на другий об'єкт, який не має прямого відношення; б) заміщення почуттів – це відбувається тоді, коли об'єкт незадоволення залишається тим самим, а почуття по відношенню до нього міняються на протилежні;

– інтелектуалізація – це коли дуже важливі для особистості події розглядаються нею нейтрально без участі емоцій, що викликає подив у звичайних людей;

– ідеалізація – це процес фантазування, коли особа віддається мріям, і таким чином уникає дійсності;

– уникнення – відмова думати про можливі негативні наслідки майбутніх подій

і дій полягає в уникненні вирішення проблеми: «будь, що буде»;

– ідентифікація – процес порівнювання себе із іншими допомагає справитися із турботою і почуттям незахищеності;

– корекція – це зміна Я-концепції в напрямку досягнення адекватного уявлення про себе [7].

Висновки та перспективи подальших досліджень. Отже, внутрішньоособистісний конфлікт – це завжди боротьба двох протилежних тенденцій у свідомості одного індивіда. Внутрішньоособистісний конфлікт у студентів виявляється в тому, що вони не можуть знайти рівновагу всередині себе самих, вірні шляхи вирішення тривожних проблем. Так, різноманітні переживання студентом своєї неоднозначності, нездатності вирішити ту чи іншу життєву проблему, складності й суперечності свого внутрішнього світу, усвідомлення мінливості власних бажань, прагнень і домагань, часто неможливості їх реалізації, коливання, сумніви, боротьба мотивів, – усе це є полем внутрішньоособистісних конфліктів.

Подальшого розвитку у дослідженні набули: систематизація та характеристика історіографії проблеми; психологічний аналіз вивчення внутрішньоособистісних конфліктів у зарубіжних джерелах; дослідження розуміння та прояву внутрішньоособистісного конфлікту у студентів-юристів та подальша розробка тренінгових вправ.

Список використаних джерел

1. Булах І. С. Психологічний аналіз вивчення внутрішньоособистісних конфліктів у зарубіжних та вітчизняних джерелах [Електронний ресурс] / І. С. Булах, Ю. А. Грінченко // Міжнар. наук. форум: соціологія, психологія, педагогіка, менеджмент. – 2010. – Вип. 2. – С. 108-118. – Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Mnf_2010_2_12. – Назва з титул. екрану.
2. Внутрішньоособистісні конфлікти студентів-психологів, які навчаються у ВНЗ [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://ua-referat.com/Внутрішньоособистісних_конфліктів_студентів-психологів_навчаються_у_ВНЗ. – Назва з титул. екрану.
3. Євдокімова О. О. Соціально-психологічні особливості студентського віку та їх урахування в системі психологічного супроводу [Електронний ресурс] / О. О. Євдокімова. – Режим доступу: http://scienceandeducation.pdpu.edu.ua/doc/2009/1_2_2009/13.pdf.pdf. – Назва з титул. екрану.
4. Железко А.М. Конфлікти у студентів у період навчання у ВНЗ [Електронний ресурс] / А.М. Железко. – Режим доступу: <http://www.psych.kiev.ua>. – Назва з титул. екрану.
5. Конфлікти у студентів у період навчання у ВНЗ [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://www.br.com.ua/referats/Psychology/69417-2.html>. – Назва з титул. екрану.
6. Пірен М. І. Конфліктологія : підруч. / М. І. Пірен. – Київ : «Вид. дім «Персонал», 2014. – 360 с.
7. Поняття внутрішньоособистісного конфлікту [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://studentam.net.ua/content/view/4107/86>. – Назва з титул. екрану.
8. Студентський вік [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://posibniki.com.ua/post-studentskiy-vik>. – Назва з титул. екрану.
9. Тимофієва М. П. Внутрішньоособистісний конфлікт як криза гармонізації особистості / М. П. Тимофієва, Л. А. Любіна // Психологічний часопис. – № 2 (6). – 2017. – С. 111-121.
10. Чала О. А. Внутрішньоособистісний конфлікт як психологічний феномен [Електронний ресурс] / О. А. Чала // Актуальні проблеми психології : Психологія навчання. Генетична психологія.

References

1. Bulakh, I. S. Psykholohichniy analiz vyvchennia vnutrishnoosobystisnykh konfliktiv u zarubizhnykh ta vitchyznianykh dzherelakh [Psychological analysis of the study of intrapersonal conflicts in foreign and domestic sources] [Elektronnyi resurs]. – Rezhym dostupu: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Mnf_2010_2_12. – Nazva z tytul. ekranu. (in Ukrainian).
2. Vnutrishnoosobystisni konflikty studentiv-psykholohiv, yaki navchaitusia u VNZ [Intrapersonal conflicts of psychology students studying in institutions of higher education] [Elektronnyi resurs]. – Rezhym dostupu: http://ua-referat.com/vnutrishnoosobystisnykh_konfliktiv_studentiv-psykholohiv_navchaitusia_u_VNZ. – Nazva z tytul. ekranu. (in Ukrainian).
3. Yevdokimova, O. O. Sotsialno-psykholohichni osoblyvosti studentskoho viku ta yikh urakhuvannia v systemi psykholohichnoho suprovodu [Socio-psychological peculiarities of the student's age and their consideration in the system of psychological support] [Elektronnyi resurs]. – Rezhym dostupu: http://scienceandeducation.pdpu.edu.ua/doc/2009/1_2_2009/13.pdf.pdf. – Nazva z tytul. Ekranu. (in Ukrainian).
4. Zheliezko, A. M. Konflikty u studentiv u period navchannia u VNZ [Student conflicts in the period of studying in institutions of higher education] [Elektronnyi resurs]. – Rezhym dostupu: <http://www.psyh.kiev.ua>. – Nazva z tytul. ekranu. (in Ukrainian).
5. Konflikty u studentiv u period navchannia u VNZ [Student conflicts in the period of studying in institutions of higher education] [Elektronnyi resurs]. – Rezhym dostupu: <https://www.br.com.ua/referats/Psychology/69417-2.html>. – Nazva z tytul. ekranu. (in Ukrainian).
6. Piren, M. I. (2014) Konfliktolohiia [Conflictology]. Kyiv: Personal, 360 p. (in Ukrainian).
7. Poniattia vnutrishnoosobystisnoho konfliktu [Concept of intrapersonal conflict] [Elektronnyi resurs]. – Rezhym dostupu: <http://studentam.net.ua/content/view/4107/86>. – Nazva z tytul. ekranu. (in Ukrainian).
8. Studenty i vikh [Student age] [Elektronnyi resurs]. – Rezhym dostupu: <http://posibniki.com.ua/post-studentskiy-vik>. – Nazva z tytul. ekranu. (in Ukrainian).
9. Tymofiieva, M. P., Liubina, L. A. Vnutrishnoosobystisnyi konflikt yak kryza harmonizatsii osobystosti [Intrapersonal conflict as a crisis of personal harmonization]. Psykholohichniy chasopys, 2017, № 2 (6), pp. 111-121 (in Ukrainian).
10. Chala, O. A. Vnutrishnoosobystisnyi konflikt yak psykholohichniy fenomen [Intrapersonal conflict as a psychological phenomenon] [Elektronnyi resurs]. – Rezhym dostupu: elibrary.kubg.edu.ua/1294/1/E_CHALA_APP_IS_IPSP.pdf. – Nazva z tytul. ekranu. (in Ukrainian).

SUMMARY

Olijnyk V. V., Candidate of Pedagogical Sciences, Associate Professor

STUDENTS' INTRAPERSONAL CONFLICT: MODERN COMPREHENSION

Introduction. Nowadays, in the globalization and euro integration conditions, reforms are taking place in institutions of higher education of Ukraine. Accordingly, educational changes affect the development of the student's personality. Given this, the problem of intrapersonal conflicts among students is relevant.

Purpose. The purpose of the article is to reveal the peculiarities of intrapersonal conflicts among students.

Methods. In the course of the research, the following research methods have been used: general science (psychological analysis, synthesis, generalization, retrospective, chronological) is the basis for studying intrapersonal conflicts among students; problem-genetic provided retrospective coverage of types of intrapersonal conflicts; structural contributed to the structure of the article; the terminological analysis of the special literature provided the definition of the individual terms of our article in the psychological aspect; comparative allowed to highlight the features of intrapersonal conflicts among students, as well as to formulate relevant conclusions.

Results. In the course of the research the essence of the concepts of "intrapersonal conflict", "student age" is revealed; types of intrapersonal conflicts are covered; features of intrapersonal conflicts among students are shown.

Originality. Scientific novelty of the obtained results of the research consists in the complex and systematic coverage of the outlined problem, which was not the subject of special study, - intrapersonal conflict among students: modern comprehension; established the essence of individual concepts; From the psychological point of view, the peculiarities and types of intrapersonal conflicts in students are analyzed and highlighted. The practical significance of the results of the study is that the formulated provisions and conclusions enriched the knowledge of the problem under consideration.

Conclusion. The theoretical positions and conclusions of the article can become a good material in the practice of teachers, psychologists, social workers. Further development in the study was obtained: systematization and characterization of the historiography of the problem; psychological analysis of the study of intrapersonal conflicts in foreign sources; study of understanding and manifestation of intrapersonal conflict among law students and further development of training exercises.

Key words: intrapersonal conflict, students, student age, self-actualization, institution of higher education.